

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**  
**DECIZIE**

**12 februarie 2020**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului Medvițchi Nicolai, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 mai 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

**Medvițchi Nicolai Xxxxx**, născut la  
xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

**Termenul de examinare a cauzei:**

1. Prima instanță: 28.05.2018 – 16.05.2019;
2. Instanța de apel : 11.06.2019 – 25.09.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 15.11.2019 – 12.02.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**A C O N S T A T A T :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 16 mai 2019 Medvițchi Nicolai a fost recunoscut vinovat în comiterea infractiunii prevăzute de art.264<sup>1</sup> alin.4 Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Medvițchi Nicolai în folosul statului a cheltuielilor în sumă de 25,70 lei.

**2.** Potrivit sentinței s-a constatat că, Medvițchi Nicolai, la data de 08 mai 2018, în jurul orelor 16:30, avînd scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, sub influența drogurilor, ignorînd prevederile art.14 lit.a) RCR, în timp ce se deplasa cu motocicletă de model „Xxxxx”, cu nr-î XXXXX, pe timp ce se deplasa pe traseul R-3 Chișinău- Hîncești în apropierea restaurantului „Voyage” a fost stopat de către inspectorii de patrulare al INP al IGN al MAI, Cebotari Gabriel și Sîrbu Gheorghe, care se aflau în exercitarea obligațiilor de serviciu, unde în urma controlului, la ultimii au apărut suspecții referitor la starea de ebrietate a cet. Medvițchi Nicolai, fapt pentru care i s-a solicitat testarea alcoolscoptică în vederea stării de ebrietate. Fiind supus în modul prevăzut de lege testării cu aparatul „Drager” 8510 RO, la data de 08.05.2018, ora 16:43 pentru stabilirea gradului de ebrietate și a concentrației de alcool în aerul expirat, în rezultatul căruia fapt s-a stabilit că, Medvițchi Nicolai avea în aerul expirat o

concentrație de 0,49 mg/1 alcool etilic, ceea ce conform art.134<sup>12</sup> alin.(3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Medvițchi Nicolai au fost calificate în baza art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal, după semnele - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, persoana care nu deține permis de conducere.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Postica Serghei, în interesele inculpatului Medvițchi Nicolai, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 16 mai 2019 de învinuire a lui Medvițchi Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal și aplicare unei pedepse sub formă de amendă.

Motivele invocate pot fi rezumate la următoarele: instanța de fond nu a ținut cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului și de persoana celui vinovat. Instanța de fond nu a individualizat pedeapsa pentru a fi stabilită altă pedeapsă mai blîndă, cum este muncă neremunerată chiar și amendă în legea veche, prima instanță a aplicat cea mai aspră pedeapsă prevăzute de infracțiunea ce i se încredințează acestuia, aceasta nemotivat și neîntemeiat a considerat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea celei mai aspre pedepse cu închisoare. În privința lui Medvițchi Nicolai nu au fost depistate careva circumstanțe agravante, dar sunt prezente următoarele circumstanțe atenuante, și anume acesta din urmă și-a recunoscut vina, se căiește sincer în cele comise, este pentru prima dată tras la răspundere penală și are loc permanent de trai.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Postica Serghei în numele inculpatului Medvețchi Nicolai, și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Medvițchi Nicolai a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal, după semnele calificative: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, persoana care nu deține permis de conducere.*

Prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii, în mărimea fixată.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopului pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci, reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului, atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii, poziția acestuia față de fapta comisă, instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate alegațiile apărării cu privire la aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat, fiind rațională aplicarea pedepsei de 6 luni închisoare. Totodată, instanța de apel a reținut că un aspect important pentru a determina pedeapsa adecvată rezidă în comportamentul inculpatului, atât pînă la comiterea infracțiunii, cît și după comiterea infracțiunii. Comportamentul inculpatului (neprezentarea acestuia la ședințele de judecată) indică la necesitatea unei pedepse mai aspre pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei penale.

La individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia și just i-a aplicat pedeapsa cu închisoare, cu executare, luând în considerare că acesta prin comiterea infracțiunii a admis o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului circulației rutiere și a Legii privind siguranța traficului rutier prin ce a

pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic. Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat lui Medvițchi Nicolai pedeapsa sub formă de închisoare.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești la data de 04 noiembrie 2019 a declarat recurs ordinar avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor atacate, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Medvițchi Nicolai și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- atît instanța de fond cît și instanța de apel la aplicarea pedepsei pe un termen de șase luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip de semiînchis, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 84 Cod penal, aplicîndu-i o pedeapsă inechitabilă;

- recurentul consideră că instanțele au aplicat o pedeapsă prea aspră în raport cu factorii determinanți și importanți ai cauzei și anume: inculpatul a conștientizat pericolozitatea ațiunilor sale și a consecințelor generate, a recunoscut vina integral;

- în cazul în care de către instanțele de judecată ierarhic inferioare s-ar fi făcut o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel dinainte, în timpul și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanțele de judecată urmau să constate că, în raport cu fapta comisă cu urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea condamnatului, acesta neavînd antecedente penale, se caracterizează pozitiv, nu figurează la evidența medicului narcolog, nu se află la evidența medicului psihiatru, se căiește de cele săvârșite, corijarea și reeducarea condamnatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate;

- aplicarea în privința inculpatului Medvițchi Nicolai a unei pedepse pecuniare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționînd gradul influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului;

- chiar sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios, atît pentru inculpat, cît și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită;

- atît instanța de fond cît și instanța de apel nu au analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu au ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art.6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil, nu s-a expus din care motive a aplicat o pedeapsă aspră, deoarece în cauză nu sunt impedimente pentru aplicarea pedepsei non-privative de libertate. La fel, neîntemeiat instanțele ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că inculpatul nu va putea fi reeducat și corectat doar aplicîndu-i o pedeapsă în formă de închisoare;

- art. 427 alin (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Pe marginea recursului declarat, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel corect a respins apelul declarat de către partea apărării, or, prima instanță a ținut cont la stabilirea mărimii pedepsei de prevederile art. 61), 75) Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă cu închisoare pe termen de 6 luni, corespunzând totodată și sancțiunii prevăzute de art. 264<sup>1</sup> alin. (4) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin.(2) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct.6), însă fără a fi descris concret și detaliat și pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma criticilor aduse de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul atestă că art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa cu închisoarea de pînă la 1 an, iar în conformitate cu

criteriile enunțate la art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune ușoară.

Instanța de apel, menținând sentința primei instanțe i-a stabilit inculpatului pedeapsă în baza art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal, de 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, soluție bazată pe circumstanțele cauzei, fiind în conformitate cu prevederile art.7, 75-78 Cod penal.

În conformitate cu art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal reține că prima instanță, individualizând pedeapsa inculpatului, just a reținut că, inculpatul a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere conducând mijlocul de transport fără a deține permis de conducere, în stare de ebrietate cu grad avansat, încălcarea ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic. La fel s-a ținut cont de gradul prejudiciabil și urmările produse, inculpatul eschivându-se de a se prezenta în ședințele de judecată, cauza examinându-se în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanțele judecătorești inferioare just au reținut faptul, că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, deoarece reieșind din comportamentul inculpatului – neprezentarea acestuia la ședințele de judecată, nu a prezentat nici un act confirmativ în ce privește lipsa sa, Colegiul penal considerând întemeiată necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre pentru a fi posibilă atingerea scopului pedepsei penale, argumentele recurentului în acest sens fiind neîntemeiate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată, că argumentele recurentului precum că „*instanța de fond cât și instanța de apel nu au analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu au ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art.6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil*” sunt neîntemeiate, deoarece concluzia instanțelor judecătorești inferioare privind individualizarea pedepsei inculpatului este una corectă, pedeapsa inculpatului fiind stabilită în limitele prevăzute de legea penală cu respectarea exigențelor legii.

Așadar, instanța de recurs constată că, pedeapsa individualizată de către instanța de apel și prima instanță, corespunde principiului proporționalității și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

**8.** În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**D E C I D E :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului Medvițchi Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Medvițchi Nicolai Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie